

Co mi dáš (Les Feuilles Mortes) - Hana Hegerová

Proud, který nosí lodi,
ví, jak je těžké někdy plout.
Někdy se to hodí,
vím, že je lehčí utonout,
nežli žít.

Žít, to je směr,
směr který znáš,
to je láska, kterou dáš,
to je ztrácet, znovu mít,
skály kácet, ze rtů pít,
to je žít.

La, la, la... co mi dáš?
Živote můj, la, la, la, la, povídáš,
la, la, la... já tě znám,
to ty jen tak, la, la, la...
la, la, la, nebuď zlý,
la, la, la... protivný,
la, la, la... já nechci.

Dej, noci, dej mi spánek,
víš, jak je těžké někdy spát,
život není vánek,
spíš víchř, který umí
brát to, co máš.

Dej, slunce, aby láska má
byla pevná jako hráz,
která příval zadrží,
která překoná i mráz.
Řekni, dáš?

Tak co chci a co nechci?
Vím to vůbec? Vím.
Nechci mraky, nechci pláč,
nechci zvonit u dveří,
nechci bezútěšný fáč,
rozumíš?

Potom už je skoro jedno,
co mi dáš,
živote můj,
že jsem hezká povídáš
la, la, la... já tě znám,
to ty jen tak la, la, la...
la, la, la... báječný,
la, la, la, slunečný,
la, la, la, Nic nechci.